

ALEXANDER SCHOONEBEEK

Omsk

RUSSISCHE TAFERELEN in Nederland op weg naar 2000. Lange wachtlijsten voor lichamelijke en geestelijke gezondheidszorg, corruptie en eigenmachtig handelen van ambtenaren, een dolgedraaide bureaucratie die de politieke macht voortdurend in de luren legt, regeringsleiders van drie generaties terug, geen plaats meer in het speciaal onderwijs, lege schappen bij de Edah op zaterdag, ongeschoolde handen aan de ziekenhuisbedden, onveilige binnensteden... moet ik doorgaan? De millenniumbug noemen? Onbegaanbare wegen en ontregeld openbaar vervoer bij de eerste sneeuwvlokken van het jaar?

Kinderporno. Vrouwenhandel. Door rood rijden.

Lerarentekort.

Vooruitgang.

En als Nederland Rusland is, dan is Gilze-Rijen Omsk. Rusland in het kwadraat. Sombere Siberische steppestad. Waarheen de weg lang en niet zonder gevaren is.

Maar ja.

De lokale politieke elite, coalitie en Aarts' koninklijke oppositie gelijk, kabbelen voort volgens mooie, vaste patronen. Zelfgenoegzaam en beleefd. Soms op een maandag een vergadering. Zonder debat. Wel twee nette ronden (maar zonder emotie). Democratie geofferd op een bruidsbed van steen.

Vervreemd als zij zijn van het morrende volk, gedogen de regenten eens per jaar het Defilé der Gevoelens. Een bonte stoet trekt langs de mandarijnen die applaudisserend op het bordes verschijnen. Als ware het de muur van het Kremlin. En intussen bereikt de onvrede een hoogtepunt.

Nieuw gemeentehuis? Weggegooid geld. Wegkwijnende horeca? Een maatschappelijk probleem. Toeristische attracties in Rijen? Geslachtofferd aan sovjetbouw.

Zo klaagt het volk.

En de regenten zien het aan en lachen. En trekken zich terug voor wat warmte en een glas, waarna zij voortgaan met het nieuwe gemeentehuis en de ontluistering van het dorp. Terwijl het volk buiten in de kou staat.

Want koud was het, op die siberische dinsdag in Omsk.